

การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี

MANAGEMENT AND DEVELOPMENT OF PUBLIC SECTOR BY LOCAL LEADERS: A CASE STUDY OF PATHUM THANI MUNICIPALITY, PATHUM THANI

ชนะพัฒน์ วิริต^{1*}

TANAPAT VIRIT^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าเอฟและการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.53, S.D.=0.847) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยด้านธรรมาภิบาลของผู้นำท้องถิ่น โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.52, S.D.=0.844) และด้านการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.56, S.D.=0.895) 2) ผลการเปรียบเทียบโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องเพศ สถานภาพ รายได้ต่อเดือนมีความ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่เทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นมีความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีความสัมพันธ์เท่ากับ .521 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสมการมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 63 และสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ $Z_1 = .375Z_6 + .345Z_7 + .124Z_3 + .106Z_1$ ตามลำดับ

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ ; การพัฒนาภาครัฐ ; ผู้นำท้องถิ่น

¹ อาจารย์คณะบริหารธุรกิจและรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น , Lecturer, Faculty of Business Administration and Public Administration, Western University.

* Corresponding Author, Email: Dr.paotanapat@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were threefold: 1) to examine the level of management and development of public sector by local leaders of Pathum Thani municipality, Pathum Thani Province; 2) to compare the management and development of public sector by local leaders of Pathum Thani municipality, Pathum Thani Province; and 3) to study the relationship between the principles of good governance and management and development of public sector by local leaders of Pathum Thani municipality, Pathum Thani Province. Quantitative research utilized a questionnaire as data collection. A sample group consisted of 400 people. The statistical analysis included percentage, mean standard deviation, t-test, F-test and multiple regression analysis.

Research findings indicated that: 1) the overall level of management and development of public sector by local leaders had a mean of (\bar{X}) = 3.53, S.D.=0.847), reflecting a high level of agreement which included the aspect of good governance of local leaders (\bar{X}) = 3.52, S.D.=0.844) and the aspect of management and public sector development by local leaders of (\bar{X}) = 3.56, S.D.=0.895); 2) the results of the comparison, classified by personal factors, the overall there were no difference, except for the factors of gender, marital status, monthly income, and length of residence in the Pathum Thani municipality, which showed statically significant at the .05 level; and 3) the relationship between good governance and the management and development of public sector by local leaders were found to be moderately correlated, with a correlation coefficient of .521, which were statically significant at the .01 level. The predictive power of this relationship was approximately 63%, represented by the following regression equation of $Z_r = .375Z_6 + .345Z_7 + .124Z_3 + .106Z_1$, respectively.

Keywords: Management ; Public Sector Management ; Local Leaders

บทนำ

ในยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และการเมือง ที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น (กฤตพลภัก คิรินทร์ และคณะ, 2566) ขณะเดียวกันต้องปรับเปลี่ยนและดำเนินนโยบายให้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยองค์กรทุกองค์กรมีองค์ประกอบที่สำคัญสองส่วน คือ “งาน” และ “คน” หมายความว่า องค์กร ทุกประเภทต้องมีองค์ประกอบด้านงาน ซึ่งได้แก่ภารกิจที่ต้องทำตามวัตถุประสงค์และการจัดระบบงาน เพื่อให้สามารถทำภารกิจได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (กฤตภาคิน มิ่งโสภา และณกมล จันทร์, 2564) การบริหารและการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการให้ความสำคัญกับระบบคุณธรรม และจริยธรรม ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ ระหว่าง

ภาครัฐกับภาคเอกชนมีอยู่อย่างใกล้ชิด ภาครัฐในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมกติกาดำเนินงานของเอกชนย่อมมีผลต่อการเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีในวงการธุรกิจและการยึดมั่นในหลักคุณธรรมและจริยธรรมรวมทั้งความรับผิดชอบต่อสังคม(ภูติศ นอขุนทด, 2565) ซึ่งทำให้การเสริมสร้างจริยธรรมในการทำธุรกิจเป็นไปได้ลำบากตั้งนั้นบุคคลหรือคณะบุคคลจะรับตำแหน่งเป็นผู้ปกครองจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประชาชน นโยบายในการปกครองประเทศจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่การที่จะเป็น ประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้นต้องเป็นการปกครอง โดยอาณัติของคนส่วนใหญ่และเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนมาก ดังนั้นการปกครองแบบนี้จึงเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชน (กนกรัตน์ พงษ์ไพฑูริกุล, 2566) ซึ่งจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำมีผลกระทบโดยตรงกับทุกองค์กรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐยังคงยึดถือหลักการบริหารแบบ “ระบบ

ราชการ” มีการปลูกฝังความเป็นลำดับชั้น มีกระบวนการที่ซับซ้อน มีขั้นตอนซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นซึ่งไม่มีความคล่องตัวและไม่เหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการบริหารจัดการองค์กรในยุคดิจิทัล ที่กำลังเป็นประเด็นท้าทายขององค์กรต่างๆ ที่มีแนวคิดที่จะปฏิรูประบบองค์กรให้เป็นองค์กรดิจิทัล ที่ต้องเน้นความยืดหยุ่น และความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การจัดการรูปแบบการทำงานเพื่อการพัฒนาสู่องค์กรยุคใหม่(จิระประภา อัครบวร, 2564) ดังนั้นองค์กรยุคใหม่จึงต้องปฏิรูประบบและปรับวิธีการบริหารจัดการองค์กรให้เข้ากับยุคสมัย ซึ่งถือเป็นกุญแจที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากร เพื่อขยายขีดความสามารถขององค์กร เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นทั้งในระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กร ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นในด้านกายภาพระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และด้านการให้บริการประชาชน ตลอดจนการเข้าถึงบริการของภาครัฐได้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) จากรากฐานแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี(สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)ในปัจจุบันประเทศไทยมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแบบระบบรัฐสภา ดังนั้นการปกครองแบบนี้จึงเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน(ภัสสรณ์ วรภัทร์ธิระกุล, 2566) การบริหารราชการแผ่นดินโดยเหตุผลสำคัญ คือ เพื่อต้องการจัดรูปแบบงานให้เข้าลักษณะการปกครองต่อรัฐธรรมนูญและเพื่อจะได้บริหารราชการแผ่นดินรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยมีการจัดระเบียบบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ราชการ ส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้มีราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล จนมาถึงองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้งท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เช่น กรุงเทพมหานครกับเมืองพัทยา ทำให้ท้องถิ่นเกิดความแตกต่างอย่างมาก ทั้งขนาด ความยากง่าย ความซับซ้อนมีหลายมิติ และวิธีการเข้าไปบริหารจัดการ(นริศรา พิงส์สำโรง, 2566) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 2550 และ 2560 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไทย เพื่อให้ทราบแนวทางการใช้

หลักธรรมาภิบาลในองค์กรปกครองท้องถิ่นไทยโดยเฉพาะเทศบาลเพื่อกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้กับประชาชนปกครองตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้รับมอบอำนาจจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการดำเนินการและการตัดสินใจของตนเอง(อุดม ทุมโฆสิต, 2561)

จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วยเทศบาลเมือง 10 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองปทุมธานี เทศบาลเมืองคูคต เทศบาลเมืองท่าโขลง เทศบาลเมืองคลองหลวงเทศบาลเมืองสนั่นรักษ์ เทศบาลเมืองลำสามแก้ว เทศบาลเมืองบางคูวัด เทศบาลเมืองบึงยี่โถ เทศบาลเมืองลาดสวาย และเทศบาลเมืองบางกะดี มีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560-2569 ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ โดยเฉพาะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น เป็นนักรการเมืองที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของท้องถิ่น เช่น กำหนดนโยบาย การอนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการ แต่งตั้งถอดถอน ลงโทษข้าราชการ วางระเบียบราชการ ควบคุมและรับผิดชอบการบริหารราชการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้การบริหารจัดการสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นนั้น(ภิรมย์วิมล ปรมัตถ์วรโชติ, 2565)

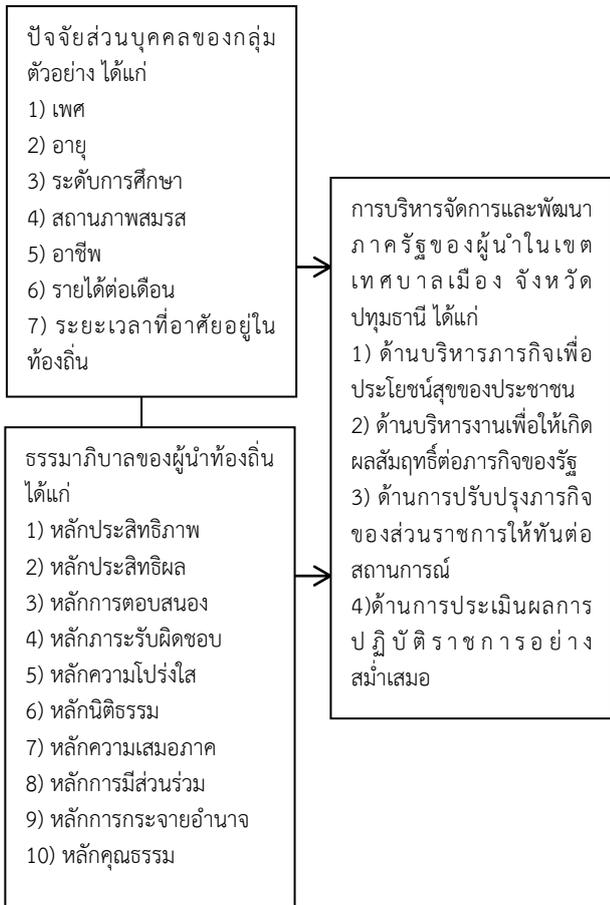
ดังนั้นจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นประเด็นที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี” ในท้องถิ่นการบริหารท้องถิ่นควรคำนึงถึงหลักการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่างประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น ที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี
3. การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐ ส่งผลต่อผู้นำท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งถือได้ว่ามีขนาดใหญ่มาก ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ (W.G. Cochran, 1953) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และยอมรับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 5 หรือ 0.05 จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยขอเพิ่มสำรองกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 4 หรือเป็นจำนวนเท่ากับ 15 ตัวอย่าง รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 400 ตัวอย่างเพื่อกำหนดส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยแต่พื้นที่ในจำนวนเท่ากันๆ คือ 400/10 เท่ากับ 40 ตัวอย่างดังนั้น นำเสนอได้ดังนี้

1. เทศบาลเมืองปทุมธานี	40	ตัวอย่าง
2. เทศบาลเมืองคูคต	40	ตัวอย่าง
3. เทศบาลเมืองท่าโขลง	40	ตัวอย่าง
4. เทศบาลเมืองคลองหลวง	40	ตัวอย่าง
5. เทศบาลเมืองสนั่นรักษ์	40	ตัวอย่าง
6. เทศบาลเมืองลำสามแก้ว	40	ตัวอย่าง
7. เทศบาลเมืองบางคูวัด	40	ตัวอย่าง
8. เทศบาลเมืองบึงยี่โถ	40	ตัวอย่าง
9. เทศบาลเมืองลาดสวาย	40	ตัวอย่าง
10. เทศบาลเมืองบางกะดี	40	ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งทดสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพ (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความเชื่อมั่นค่า α ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามมีความเชื่อมั่น ดังนั้นแบบสอบถามสามารถนำไปใช้ได้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2564)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเพื่อยื่นขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับประชาชนผู้เป็นกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่างในการขอข้อมูลและตอบแบบสอบถาม ผ่านระบบออนไลน์ โดยใช้ Google Form จากแบบสอบถามที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งผู้วิจัยจะดำเนินการตรวจสอบ ความถูกต้องและความ

ครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อ ประมวลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมประมวลผลข้อมูลสำเร็จรูป ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ด้วยการแจกแจงหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พร้อมทั้งการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยจึงขอสรุปผลการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยสรุปพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 มีสถานภาพสมรสปี จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 มีอาชีพเกษตรกร/ค้าขาย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 มีรายได้ต่อเดือน 30,000 – 40,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่เทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่เทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี 6 – 10 ปี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามต่อการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี (\bar{X}) = 3.53, S.D.=0.847) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยสามารถอธิบายแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1) ธรรมชาติของผู้นำท้องถิ่น (\bar{X}) = 3.52, S.D.=0.844) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าหลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X}) =

3.61, S.D.=0.867) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาหลักความเสมอภาค (\bar{X}) = 3.60, S.D.=0.867) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักประสิทธิภาพ (\bar{X}) = 3.57, S.D.=0.828) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักการตอบสนอง (\bar{X}) = 3.56, S.D.=0.935) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักความโปร่งใส (\bar{X}) = 3.55, S.D.=0.949) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักนิติธรรม (\bar{X}) = 3.54, S.D.=0.968) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักการกระจายอำนาจ (\bar{X}) = 3.48, S.D.=0.753) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักคุณธรรม (\bar{X}) = 3.46, S.D.=0.654) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก หลักการรับผิดชอบต่อสังคม (\bar{X}) = 3.45, S.D.=0.879) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ หลักประสิทธิผล (\bar{X}) = 3.44, S.D.=0.742) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.2) การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานีโดยรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.56, S.D.=0.895) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X}) = 3.61, S.D.=0.877) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (\bar{X}) = 3.61, S.D.=0.941) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (\bar{X}) = 3.59, S.D.=0.855) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (\bar{X}) = 3.51, S.D.=0.788) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่น :กรณีศึกษาเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรที่แตกต่างกันโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์คือ t-test กรณีที่ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่ม และใช้ค่า F-test ในกรณีที่ตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยสรุปพบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันยกเว้นดังนี้

3.1) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) ธรรมชาติของผู้นำท้องถิ่นในด้านหลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักนิติธรรม และหลักความเสมอภาค 2) การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี ในด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ และด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

3.2) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) ธรรมชาติของผู้นำท้องถิ่นในด้านหลักนิติธรรม 2) การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

3.3) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้แก่ ธรรมชาติของผู้นำท้องถิ่นในด้านหลักภาระรับผิดชอบ

3.4) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่เทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ธรรมชาติของผู้นำท้องถิ่นในด้านหลักประสิทธิภาพตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์การบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐ ที่ส่งผลต่อผู้นำท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการนำมวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple Linear Regression Analysis) โดย ผล การ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์ตัวแปรต้นและตัวแปรตามโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีความสัมพันธ์เท่ากับ .521 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

4.1) หลักประสิทธิภาพ (X_1) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .252 รองลงมาคือปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y_2) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .202 ปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y_1) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .175 และปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y_3) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มากเท่ากับ .159 ตามลำดับ

4.2) หลักประสิทธิผล (X_2) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y_2) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .191 รองลงมาคือปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y_3) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มากเท่ากับ .181 ปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y_1) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .173 และปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y_4) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .139 ตามลำดับ

4.3) หลักการตอบสนอง (X_3) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y_2) และปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .228 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y_1) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .195 และปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y_4) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มากเท่ากับ .184 ตามลำดับ

4.4) หลักภาระรับผิดชอบ (X_4) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y_4) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มากเท่ากับ .266 รองลงมาคือปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .149 ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y_2) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .135 และปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y_1) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .134 ตามลำดับ

4.5) หลักความโปร่งใส (X_5) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y_4) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .233 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y_2) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .175 ปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y_1) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .147 และปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y_3) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .098 ตามลำดับ

4.6) หลักนิติธรรม (X_6) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y_4) มีความ

ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง มากเท่ากับ .600 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .375 ปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y₃) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .275 และปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y₁) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .184 ตามลำดับ

4.7) หลักความเสมอภาค (X₇) ความสัมพันธ์กับ ปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y₄) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากเท่ากับ .727 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .328 ปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y₃) โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากเท่ากับ .211 และปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y₁) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ.139 ตามลำดับ

4.8) หลักการมีส่วนร่วม (X₈) ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากเท่ากับ .725 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y₁) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ.298 ปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y₃) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ.263 และปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y₄) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .162 ตามลำดับ

4.9) หลักการกระจายอำนาจ (X₉) ปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y₁) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .353 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .273 ปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y₃) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ.267และปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y₃) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ.178 ตามลำดับ

4.10) หลักคุณธรรม (X₁₀) ปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (Y₄) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากเท่ากับ .755 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ (Y₂) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ใน

ระดับต่ำมากเท่ากับ .423 ปัจจัยด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ (Y₃) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .371 และปัจจัยด้านบริหารภารกิจเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน (Y₁) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .350 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ

ตัวแปรพยากรณ์	Regression Coefficient				
	B	beta	R ²	t	Sig
X ₁	.056	.111	.425	2.395	.017*
X ₂	-.005	-.010	.521	2.026	.078
X ₃	.073	.126	.416	2.793	.006*
X ₄	.001	.001	.419	6.768	.096
X ₅	.002	.004	.519	5.056	.058
X ₆	.230	.373	.255	8.686	.000*
X ₇	.243	.345	.393	7.931	.000*
X ₈	.077	.023	.236	3.630	.071
X ₉	.177	.026	.428	.6082	.091
X ₁₀	.054	.0025	.319	5.393	.068

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

X₁ หมายถึง หลักประสิทธิภาพ X₂ หมายถึง หลักประสิทธิผล
X₃ หมายถึง หลักการตอบสนอง X₄ หมายถึง หลักการรับผิดชอบ
X₅ หมายถึง หลักความโปร่งใส X₆ หมายถึง หลักนิติธรรม
X₇ หมายถึง หลักความเสมอภาค X₈ หมายถึง หลักการมีส่วนร่วม
X₉ หมายถึง หลักการกระจายอำนาจ X₁₀ หมายถึง หลักคุณธรรม

จากตารางที่ 1 พบว่าตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่น ในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดพุมธานี โดยมีจำนวน 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 42.50 มีค่า R² = .425 มีค่าของ Adjusted R² เท่ากับ .419 ค่า F เท่ากับ 63.060 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .05 เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่าตัวแปรที่ดีที่สุด คือ ตัวแปรปัจจัยด้านความรับผิดชอบสามารถอธิบาย ได้ร้อยละ 25.50 เมื่อเพิ่มตัวแปรปัจจัยด้านความคุ้มค่า พบว่า สามารถอธิบายตัวแปรตามเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.30 เมื่อเพิ่มตัวแปรปัจจัยหลักนิติธรรมพบว่า สามารถอธิบายตัวแปรตามของหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดพุมธานีเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.60 และเมื่อเพิ่มตัวแปรปัจจัยด้านนิติธรรมพบว่า สามารถอธิบายตัวแปรตามเพิ่มขึ้นร้อยละ 42.50 ตัวแปรสมการชุดนี้มีค่า

F เท่ากับ 63.060 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่ามีตัวแปรที่สำคัญที่เข้าสู่สมการ 4 ตัวแปร ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .375Z_6 + .345Z_7 + .124Z_3 + .106Z_1$$

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นที่ 1. ระดับการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการเทศบาลของผู้บริหารเทศบาล มุ่งเน้นให้องค์การของตนเกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องผลักดันการปฏิบัติราชการของหน่วยงานให้มียุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเทียบเท่ามาตรฐานสากล พบว่ามี 10 องค์ประกอบหลักที่สำคัญและเหมาะสมสำหรับการบริหารจัดการเทศบาล ประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบต่อสังคม หลักความโปร่งใส หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ และหลักคุณธรรมทำให้สามารถบริหารราชการได้ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และตอบสนองกับความต้องการของท้องถิ่นได้มาก อีกทั้งผู้บริหารเทศบาลมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นทำให้รับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จึงสามารถบริหารราชการเทศบาลเพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขความเดือดร้อนได้รวดเร็วและตรงกับความต้องการในประเด็นนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของภูติศ นอขุนทด (2565) ผลงานวิจัยพบว่า หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า เป็นสะท้อนถึงความมีธรรมาภิบาลในการบริหารงานภาครัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทย พร้อมทั้งผลงานวิจัยของธนภฤต โพธิ์เงิน กัญจน์ ญักษ์ สัจจนา และพรพรรค์ กสิบุตร. (2567). ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดองค์การมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการประสานงาน งบประมาณ ด้านการวางแผน และ ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

ประเด็นที่ 2. เปรียบเทียบการบริหารจัดการและการพัฒนาภาครัฐผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี โดยสรุปพบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันในประเด็นนี้มีผลมาจากการพัฒนาเป็นไปตามนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นการบริหารท้องถิ่นควรคำนึงถึงหลักการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยมีในบางประเด็นที่ต้องแก้ไขทั้งในด้านบุคลากรขององค์กรปกครองท้องถิ่น ในด้านงบประมาณ ในด้านวัสดุอุปกรณ์และการจัดการซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชนเทศบาลเมืองในจังหวัดปทุมธานี ประเด็นนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธนภฤต โพธิ์เงิน กัญจน์ ญักษ์ สัจจนา และพรพรรค์ กสิบุตร. (2567) ผลการวิจัยพบว่าหลักความพร้อมที่จะรับผิดชอบ หลักการกระจายอำนาจ หลักมุ่งเน้นฉันทามติ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค หลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง และหลักประสิทธิผล ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลได้ ร้อยละ 60.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พร้อมทั้งผลงานวิจัยของพิรพงษ์ แสงแก้ว และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ผลการวิจัยว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ช่วงอายุ ประเภท/ตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ

ประเด็นที่ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า มีจำนวน 4 ตัวประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักนิติธรรมและหลักความเสมอภาคได้ร้อยละ 42.50 มีค่า $R^2 = .425$ มีค่าของ Adjusted R^2 เท่ากับ .419 ค่า F เท่ากับ 63.060 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ โดยมีผลมาจากการพัฒนาท้องถิ่นไปให้เป็นไปในทิศทางใดที่ตรงกับความต้องการของประชาชนที่คำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณตามแผนงานหรือโครงการต่างๆ เพื่อให้การบริหารจัดการสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่นนั้นในประเด็นนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริธานี เมฆลอย. (2567) ผลการวิจัยพบว่าผู้นำองค์การต้องมีวิสัยทัศน์และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นคง

พร้อมทั้งการนำกลยุทธ์การบริหารสู่การปฏิบัติ โดยค่า ($R^2=0.84$, $R^2_{Adjusted}=0.83$, $Sr^2=5.34$, $F=28.52$, $p<0.001$) พร้อมทั้งผลงานวิจัยของจิราภรณ์ สีไพโร และธนัสถา โรจนตระกูล (2564) ผลการวิจัยพบว่าเพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย ต่อเดือนและหมู่บ้านที่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิชัยรัฐ หมื่นด้วง และคณะ (2564) ผลการวิจัยพบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่า อาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้นำท้องถิ่นควรกำหนดนโยบาย แผนงาน ในการบริหารงานที่มุ่งเน้นการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการบริหารงาน พร้อมทั้งควรนำแนวทางการจัดการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงาน ทั้งในด้านผลผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ และด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการและพัฒนาภาครัฐของผู้นำท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง ในจังหวัดปทุมธานี ต่อไป

1.2 ควรกำหนดโครงสร้างของขนาดและหน่วยงาน รวมถึงบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับแผนงานและกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนวิธี การดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารองค์การบรรลุผล สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และนโยบายในการดำเนินงานกิจการ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้

1.3 ส่งเสริมให้นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มาใช้ในการบริหารจัดการท้องถิ่น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนบริบทและโครงสร้างองค์กรให้สนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจใหม่ สร้างสภาพแวดล้อมใหม่ และเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี ต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 การทำงานร่วมกันจำเป็นที่จะต้องมีความเห็นตรงกัน ดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ร่วมงานทุกคนสามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการทำงาน ทำให้การทำงานมีความสอดคล้อง และเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน ตามระเบียบ กฎหมายหรือ ข้อบังคับที่มีอยู่

2.2 ในการทำงานร่วมกันผู้นำชุมชนและผู้นำจำเป็นที่จะต้องมีการชี้แจง นำ ด้วยการให้ความสำคัญกับการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานโดยต้องไม่เลือกปฏิบัติกับบุคคลใดบุคคล หนึ่ง เนื่องจากขวัญและกำลังใจในการทำงานเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำและพฤติกรรมของบุคคล เมื่อผู้ร่วมงานมี ขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงาน ก็จะส่งผลให้ผู้ร่วมงานมีความ พยายาม มีความอดทน มีความสุขในการทำงาน และคิดหา วิธีการนำเอาความรู้ความสามารถของตนมาใช้ให้เป็น ประโยชน์ ต่องานให้ได้มากที่สุด

2.3 ในยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และการเมือง ที่ต้องพึ่งพาซึ่ง กันและกันมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น ขณะเดียวกันต้อง ปรับเปลี่ยนและดำเนินนโยบายให้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นตามความต้องการของท้องถิ่น ให้บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของนโยบายที่วางไว้ทั้งนี้เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็น ประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง ทั้งในด้านบุคลากรขององค์กร ปกครองท้องถิ่น ในด้านงบประมาณ ในด้านวัสดุอุปกรณ์และการ จัดการซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อ ประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างสูงสุดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรใช้วิธีการศึกษาที่หลากหลายโดยเฉพาะการวิจัย เชิงคุณภาพเพื่อให้เห็นมิติของปัญหาที่ลุ่มลึกขึ้น หากมีผู้วิจัยสนใจ ที่จะทำงานวิจัยที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเรื่องนี้ ควรมีความคุ้นเคยกับแหล่งข้อมูลเนื่องจากการเข้าถึงพื้นที่และผู้ให้ ข้อมูลเป็นสิ่งที่สำคัญ

3.2 ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ โดยจัดกลุ่มตัวแปร ใหม่ๆ พร้อมทั้งการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้เทคนิคการวิเคราะห์อื่นๆ และข้อเสนอแนะในการวิจัยอย่างเป็นทางการเป็นระบบครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] กฤตพลลภ์ คิรินทร์,ปรัชนันท์ เจริญอาภรณ์วัฒนา และจินตภา ลีนิวา. (2566). การเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. *Journal of Information and Learning*, 34(3), 154-165.
- [2] กฤตภาคิน มิ่งโสภา และณกมล จันท์. (2564). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 23(2), 209-222.
- [3] จิราภรณ์ สีไพร และ ธนัสนา โรจนตระกูล. (2564). การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศาลาลาย อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์. *Journal of Modern Learning Development*, 6(5), 52-66.
- [4] ธนกฤต โพธิ์เงิน กัญจน์ณัฐ สังข์นาค และพรพรรณ กสิบุตร. (2567). หลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, 7(2), 57-78.
- [5] นริศรา พึ่งสำโรง. (2564). กลไกการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม ไทจนิยม ยั่งยืน กรณีศึกษา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสาร มจร การพัฒนาลังคม*, 6(3), 75-83.
- [6] ปฏิพล บุญชัยศรี และกฤษณะ จันท์เรือง. (2567). บทบาทของผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ*, 7(3), 254-267.
- [7] พภััสสรณ์ วรรณภัทรฤทธกุล. (2566). ประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคลในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์*, 7(2), 218-231.
- [8] พรพรรณ กสิบุตร ธนกฤต โพธิ์เงิน และวิทยา สุจริตชนารักษ์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ ผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, 6(5), 100-117.
- [9] พิชัยรัฐ หมั่นด้วง และคณะ. (2564). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู. *Journal of Roi Kaensam Academi*. 6(9), 425-438.
- [10] พีรพงษ์ แสงแก้ว และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2565). การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร. *Journal of Modern Learning Development*, 7(5), 179-192.
- [11] ภิรมย์วิมล ปรมัตถ์วรโชติ. (2565). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์: สู่องค์การแห่งการเรียนรู้. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*. 7(5), 337-351.
- [12] ภูติศ นอขุนทด. (2565). หลักธรรมาภิบาลกับการบริหารงานภาครัฐ. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(1), 1030-1044.
- [13] ศิราณี เมฆลอย. (2567). ประสิทธิภาพนโยบายการจัดสวัสดิการแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาคร. *วารสาร Journal of Modern Learning Development*, 9(9), 413-424.
- [14] สมโภชน์ อเนกสุข. (2564). วิธีการเชิงปริมาณ และวิธีการเชิงคุณภาพ สู่วิธีการวิจัยแบบผสม. *Journal of Education Studies, Burapha University*, 3(1), 1-16.
- [15] สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *นโยบายและแผน ระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ.2561-2580)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- [16] อุดม ทุมโฆสิต (2561). *การปกครองท้องถิ่นญี่ปุ่นระบบ กลไก และข้อสังเกตเพื่อการพัฒนาการปกครอง : ท้องถิ่นไทย . คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : กรุงเทพฯ*